

[Gammelgaard]

Dernæst vil jeg gerne understrege, også over for hr. Albertsen, det, som fremgår af radiospredningsloven, nemlig at man her i landet fastsætter radio- og TV-licensen således, at ministeren træffer beslutning efter indstilling fra radiatorådet og med tilslutning fra finansudvalget. Det er ordlyden i radiospredningsloven, og efter min opfattelse er der derfor intet forkert sket i denne sag med det forløb, den har haft. Jeg mener, at det er fuldstændig i overensstemmelse med loven, men for at der ikke skal være nogen tvivl herom, har vi i finansudvalget bedt om at få et responsum fra justitsministeriets lovkontor, der skal klarlægge kompetencen for henholdsvis radiatorådets, ministerens og finansudvalgets vedkommende, når vi taler om fastsættelse af radio- og TV-licens.

Vi afviser som nævnt de foreliggende forslag til folketingsbeslutning og opfordrer til, at man i finansudvalget, efter at disse forslag til folketingsbeslutning er blevet forkastet, vedtager det aktstykke, ministeren har fremsendt.

Fogh Rasmussen (V):

Også venstre vil afvise begge de foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Vi mener i konsekvens af det, at det rimelige er, at finansudvalget vedtager det aktstykke, som kulturministeren har fremsendt vedrørende fastsættelse af licensen i Danmarks Radio. Det gør vi, først og fremmest fordi vi ønsker, at der skal være en vis parallelitet imellem den udvikling, der gælder på indtægts- og udgiftssiden i Danmarks Radio, og den tilsvarende udvikling i øvrige statsinstitutioner. Man kunne føje til, at i betragtning af, at der allerede for indeværende år er vedtaget ganske kraftige licensforhøjelser, er Danmarks Radio med det aktstykke, kulturministeren har fremsendt om licensstigninger på 4 pct., i hvert fald ikke blevet stillet mere ugunstigt end andre statsinstitutioner, måske snarere tværtimod.

Jeg vil yderligere føje til, at det er vor opfattelse, at i den økonomiske situation, vores samfund befinder sig i, ville det have været rimeligt, om Danmarks Radio på linje med andre institutioner i den såkaldte udviklingsplan frem til 1987 havde taget hensyn til, hvad man kunne kalde en rimelig aktivitetsudvikling. Vi mener nok, at der i den udvik-

lingsplan, som er vedtaget, er lagt op til en alt for ambitiøs udvikling af Danmarks Radios aktiviteter.

Vi vil i forbindelse med finansudvalgets behandling af disse forslag interessere os en hel del for den produktivitetsudvikling, som foregår eller er foregået i Danmarks Radio som institution. Nu forstod jeg på hr. Albertsen, at der skam er sket en masse i Danmarks Radio som opfølgning af den McKinsey-rapport, der udkom for et par år siden. Vi vil nu få lejlighed til at efterprøve i finansudvalget, om det virkelig er tilfældet. Jeg er måske knap så fortrøstningsfuld som hr. Albertsen i henseende til den opfølgning, der er sket af McKinsey-rapporten. Jeg er ikke helt så fortrøstningsfuld, som hr. Albertsen tilsyneladende er med hensyn til de produktivetsfremskridt, som man påstår at der er sket. Konkret nævnte hr. Albertsen, at der i Danmarks Radio er tale om en reduktion af personalet med 140. Det er ikke helt i overensstemmelse med de oplysninger, jeg er i besiddelse af. De viser tværtimod en svag vækst i antallet af normerede stillinger i Danmarks Radio fra 1980 til 1982, og hr. Albertsen ved lige så godt som jeg, at en konsekvens af den udviklingsplan, som er vedtaget, er en personalevækst i udviklingsplanens periode på i alt 260 stillinger. Der er altså ikke nogen af de oplysninger, der kan bekræfte hr. Albertsens udsagn, men det kunne der være grund til at efterprøve i udvalget.

Endelig var hr. Albertsen inde på, at hele denne sag mest af alt tydede på, at der var nogle, der godt kunne lide at spille med musklerne, og som gerne ville sætte radiatorådet på plads og vise, hvem det var, som havde magten i denne sag. Som også hr. Gammelgaard var inde på det, kunne der måske være grund til at minde hr. Albertsen om den formelle procedure i sagen, som netop er, at det er kulturministeren, der efter indstilling fra radiatorådet og med finansudvalgets tilslutning fastsætter licensens størrelse. Det er naturligvis ikke nogen tilfældighed, at netop den procedure i sin tid er blevet fastsat. Det er naturligvis, fordi man har ønsket, at der skulle være en vis parlamentarisk kontrol med udgiftssiden i Danmarks Radio gennem licensfastsættelsen. Det er naturligvis også, fordi lovgiverne har ønsket, at der skulle sikres mulighed for i hvert fald en vis paralleli-